ऐरम्मदो देवमुनिः। अरण्यानी । अनुष्टुप्

अर्रण्यान्यरंण्यान्यसौ या प्रेव नश्यसि।कथा ग्रामं न पृंच्छिस न त्वा भीरिव विन्दती हैं॥ १०.१४६.०१ आधिभौतिके आरण्यानी वनदेवता। आध्यात्मिके प्रकृतिदेवता। अरण्यानि। अरण्यानि। या। असौ- सा त्वम्। प्रेव- सम्प्रति। नश्यसि- नष्टा भविस। प्रकृतिरहस्यं द्रष्टुं यत्नं कुर्मश्चेत् सा न प्रदर्शयति। सा स्वामेव अदर्शनं नयतीव। अन्यस्य चित्तमिभ सञ्चरेण्यमुताधीतं विनश्यतीति यथा। कथम्। ग्रामम्- जनसमूहम्। न। पृच्छिसि। त्वा- त्वाम्। भीः- भीतिः। न। विन्दते इव- लभते। आध्यात्मिके तु अव्यक्ता प्रकृतिर्नामरूपरहिता एकािकनी भविति। नामरूपसमूहमाश्रियतुं सा न पृच्छिति। व्यक्तनामरूपालम्बनरहिता भयरहितैव अस्ति।॥१॥

वृषार्वाय वर्ते यदुपाविति चिच्चिकः। आधाटिभिरिव धावयंत्ररण्यानिर्मिहीयते॥ १०.१४६.०२ यत्- यदा। वदते- शब्दयते। वृषारवाय- आरण्ये वर्षकाय मेघशब्दाय। चिच्चिकः- जन्तुजातश्चीचीशब्दः। उपावित- प्रत्युत्तरं ददाित। तदा। आधाटिभिरिव- काण्डवीणाभिरिवेति सायणः। धावयन्- शोधयन्। अरण्यािनः- वनदेवता। महीयते- पूज्यते। प्रकृतिः स्वशब्दैर्गायतीव॥२॥

उत गार्व इवादन्त्युत वेश्मेव दृश्यते। उतो अरण्यानिः सायं श्रोक्टीरिव सर्जिति॥ १०.१४६.०३ अरण्यानिः- वनदेवता। उत- अपि च। वेश्मेव- गवां सदनिमव। दृश्यते। गाव इवादिन्त- धेन्वाद्या मृगा अत्र भुञ्जन्ति। जीवा अत्र भुञ्जन्तीत्याध्यात्मिके। उतो- अपि च। सायम्। शकटीः- काष्ठाहरणायागतान् शकटान्। सर्जित इव- विसर्जित। शकटा लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीका आध्यात्मिके। तानुपासकेभ्यो मुञ्जित प्रकृतिरित्याध्यात्मिके। ॥३॥

गामुङ्गेष आ ह्वयति दार्वङ्गेषो अपविधीत्। वसन्नरण्यान्यां सायमकुक्षदिति मन्यते॥ १०.१४६.०४

एषः- एकः । वने वसन् । गाम्- धेनुम् । आ ह्वयित । एषः- इतरः । दारु- दारूणि । अपावधीत्-छिनत्ति । अरण्यान्याम्- वनदेवतायाम् । सायम्- सूर्यास्तमनवेलायाम् । वसन् । अक्रुक्षत्-अरण्यानी तत्स्थिसिंहादिगर्जनरूपं कोधं प्रकटयित । इति । मन्यते- चिन्तयित । प्रकृत्या भोगो भीतिश्च भवतीत्याध्यात्मिके ॥४॥

न वा अरण्यानिर्हेन्त्युन्यश्चेन्नाभिगच्छित। स्वादोः फलस्य ज्ञग्ध्वायं यथाकामं नि पद्यते॥ १०.१४६.०५ अरण्यानिः – वनदेवता। न हन्ति – तत्र निवसन्तं न हिनस्ति। अन्यः – इतरोऽधीरः। न अभिगच्छिति – अरण्यानिं प्रति न गच्छित। धीर एव गच्छितीत भावः। स्वादोः फलस्य – मधुरं तापसभोजनम्। जग्ध्वाय – भक्षयित्वा। यथाकामम् – यथेच्छम्। नि पद्यते – निगच्छित। चरित। प्रकृत्यनुभवोत्रोच्यते। प्रकृतेर्निबिडस्थानमधीरो न गच्छित। धीरो यः स्वध्यानेन प्रकृतेर्गम्भीरमगाधं निबिडं तत्त्वं स्वहृदयेन स्पृश्चित तं सा न हिनस्ति। तन्माधुर्यमिप सोऽनुभवित॥५॥

आञ्चनगन्धिं सुर्भिं बेह्ननामकृषीवलाम्। प्राहं मृगाणां मातर्रमरण्यानिर्मशासिषम्॥ १०.१४६.०६ आञ्चनगन्धिम् नानाधातुगन्धोपेताम्। सुरभिम् वीरुत्तृणादिसौरभ्यसमन्विताम्। बह्नन्नामकृषीवलाम् पाकरहितैस्तापसभोज्यान्नेः फलमूलादिकैः प्रभूताम्। मृगाणाम् सिंहादीनाम्। मातरम् जननीम्। अरण्यानिम् वनदेवताम्। अशांसिषम् प्रशंसामि॥६॥